

POSTANOWIENIE

Dnia 11 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejcki

w sprawie z zażalenia **M. B.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków Śródmieście-Zachód
w Krakowie z dnia 18 kwietnia 2025 r. o odmowie wszczęcia śledztwa

o sygn. akt [...]

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 czerwca 2025 r.,

wniosku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie,

zawartego w postanowieniu z dnia 16 maja 2025 r., sygn. akt II Kp 728/25/S,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi

na dobro wymiaru sprawiedliwości,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie o sygn. akt II Kp 728/25/S do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tychach.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie postanowieniem wydanym na posiedzeniu w dniu 16 maja 2025 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego z inicjatywą rozważenia przekazania sprawy o sygn. akt II Kp 728/25/S innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Motywując

swoje wystąpienie wskazał, że przedmiotowa sprawa dotyczy rozpoznania zażalenia M. B. na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa, którego przedmiotem jest przekroczenie uprawnień i niedopełnienie obowiązków przez sędziów Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie oraz Sądu Okręgowego w Krakowie, w tym jego prezesa i wiceprezesa oraz prokuratora z krakowskiej jednostki organizacyjnej prokuratury. Powyższe okoliczności w ocenie sądu wnioskującego rodzą uzasadnione wątpliwości co do możliwości rozpoznania w tym sądzie sprawy w sposób w pełni obiektywny i bezstronny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

Zastosowanie instytucji określonej w art. 37 k.p.k. może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy przemawiają za tym szczególne względy, związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Jednym z nich jest autorytet wymiaru sprawiedliwości, dla kształtowania którego należy unikać sytuacji, w których rozpoznanie danej sprawy przez sąd właściwy miejscowo wiązałoby się z ograniczeniem swobody orzekania lub mogłoby – w odczuciu społecznym – prowadzić do uzasadnionego przekonania o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy (zob. postanowienie SN z dnia 27 marca 2023 r., IV KO 20/23). Sytuacja taka niewątpliwie powstaje wtedy, gdy stawiane zarzuty dotyczą sędziego sądu właściwego do rozpoznania sprawy lub sądu nad nim przełożonego (*vide* postanowienie SN z dnia 1 kwietnia 2003 r., IV KO 10/03, ROSNKW 2003, poz. 680; postanowienie SN z dnia 18 czerwca 2009 r., IV KO 77/09; postanowienie SN z dnia 14 października 2009 r., V KO 81/09).

Tego rodzaju okoliczności zaistniały w przedmiotowej sprawie. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie rozpoznawałby bowiem zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie przestępstw, których zdaniem skarżącego mieli dopuścić się m.in. sędziowie sądu instancyjnie nadrzędnego, tj. Sądu Okręgowego w Krakowie, w tym jego prezes i wiceprezes. Niewątpliwie powyższe uwarunkowania mogą nie tylko mieć wpływ na swobodę orzekania sędziów sądu właściwego miejscowo, lecz również powodować w odbiorze społecznym przekonanie o niezdolności tego sądu do obiektywnego i rzetelnego rozpoznania sprawy, co istotnie godzi w dobro wymiaru

sprawiedliwości. Powyższe stanowisko wspiera także pozostała argumentacja zawarta w rozpoznawanym wniosku, choć ani fakt, iż zaskarżone postanowienie obejmuje sędziów sądu, który ma siedzibę w tym samym budynku co sąd właściwy miejscowo, ani też objęcie zawiadomieniem o podejrzeniu popełnienia przestępstwa miejscowego prokuratora, samodzielnie nie stanowiłyby podstawy do zastosowania nadzwyczajnego trybu określonego w art. 37 k.p.k.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w Tychach. Wskazany sąd ma siedzibę usytuowaną w odległości stosunkowo bliskiej od sądu właściwego, a jednocześnie położony jest w innej apelacji, co winno zagwarantować rozpoznanie sprawy w sposób obiektywny i wolny od jakichkolwiek nacisków, co tym samym wzmocni przekonanie o tym, że wymiar sprawiedliwości realizuje swoje konstytucyjne funkcje w sposób prawidłowy i w pełni niezawisły.

Z tych też względów orzeczono jak w sentencji.

[J.J.]

[r.g.]